

This eChok volume of
Genesis ~ Volume 1

Dedicated in loving memory of
**Joseph and Adele
Mizrahi ל"ה**

by their son ~ David

and in memory of

Arthur Sulcov ל"ה

*by his loving wife Esther
and children ~ Robert and Sherry*

In memory of
**Jacob and Mary
Hidary**

By their Children

manner, even one stone from the altar, the sanctuary, or the rest of the courtyard [of the Temple] is flogged. For it says concerning idolatry, “You will tear down their altars.” (Deuteronomy 12:3) And it is written, “Do not do so to the Lord your God.” (ibid., verse 4) Similarly, if one burns wood of Temple property in a destructive manner, he is flogged, as it says, “and you must burn their sacred trees with fire,” (ibid., verse 3) and it is written, “Do not do so to the Lord your God.” (ibid., verse 4) (3) It is forbidden to burn or actively destroy any sacred writings, their commentaries, or their explanations. One who actively destroys them is punished with lashes for rebellion. To what does this apply? To sacred writings that were written in sanctity by a Jew. But if a Jewish heretic writes a Torah scroll, it should be burned with the Divine Names that are in it, because

he does not believe in the holiness of the Name and did not write it for His sake. Rather, he imagines that this is like anything else. Since this is his intention, that Divine Name has not been sanctified. It is a commandment to burn it in order not to leave a name for heretics or their deeds. However, if a non-Jew writes a Divine Name, it must be stored away. Similarly, sacred writings that have worn out or that a non-Jew writes must be stored away.

אפילו אבן אחת דרך השחתה מן המזבח או מן ההיכל או משאר העזרה לוקה שנאמר בעבודה זרה כי את מזבחותרם תתוצון וכתוב (דברים יב) לא תעשון כן לה' אלהיכם. וכן השורף עצמי הקדש דרך השחתה לוקה שנאמר ואשריהם תשרפון באש וכתוב לא תעשון כן לה' אלהיכם: ג כתבי הקדש בלן ופירושיהן וביאוריהן אסור לשורפם או לאבדם ביד והמאבדן ביד מכין אותו מכת מרדות. במה דברים אמורים בכתבי הקדש שכתבם ישראל בקדושה אבל אפיקורוס ישראל שכתב ספר תורה שורפין אותו עם האזכרות שבו מפני שאינו מאמין בקדושת השם ולא כתבו לשמו אלא שהוא מעלה בדעתו שזה כשאר הדברים והואיל ודעתו כן לא נתקדש השם ומצוה לשורפו כדי שלא להניח שם לאפיקורוסים ולא למעשיהם אבל גוי שכתב את השם גזוין אותו. וכן כתבי הקדש שבלו. או שכתבן גוי יגנוז:

TOLDOT FOR TUESDAY

TORAH

תולדות ליום שלישי

תורה

כיון בקריאת חמשה פסוקים אלו שהם כנגד ה דמילוי הה דשם ב"ן להשאייר בו הארה מתוספת הגפש משבת שעברה

כט ובשיל יעקב תבשילא
ואתא (נ"א ועל) עשו מן
חקלא והוא משלהי: ו ואמר

כט ויזד יעקב נזיד ויבא עשו מן השדה
והוא עיף: ו ואמר עשו אל-יעקב

(29) Yaakov cooked a stew, and Eisav came from the field; he was exhausted.

(30) So Eisav said to Yaakov: That red stuff! Pour some of that red stuff into my

RASHI

רש"י

(29) ויזד — [This word] denotes “cooking,”
just as it is translated [by Onkelos, ובשיל].

(כט) ויזד. לשון בשול בתרגומו: והוא עיף. ברציחה

He was exhausted — [From what was he exhausted?] From murder. [This expression of

עָשׂוֹ לְיַעֲקֹב אֶטְעַמְנִי כְעֵן מִן
סְמוּקָא סְמוּקָא הֲדִין אַרְי

הֲלַעֲיִטְנִי נָא מִן־הָאָדָם הָאָדָם תְּהִי כִי עֵינִי

mouth now, because I am exhausted! It was on account of this, that he was

RASHI

*being exhausted (עיפה) in connection with killing is] as found in the verse (Jeremiah 4:31) “for my soul is exhausted (עיפה) on account of the killers.” (Bereishit Rabbah 63:120) (30) הֲלַעֲיִטְנִי — [means:] I will open my mouth, and you pour a lot into it. [This expression of הלעטה is] as we have learnt [in the Talmud Shabbat 155b]: “We must not force-feed a camel [on Shabbat] but we may pour [food] into its mouth (מלעיטין אותו).” (Bereishit Rabbah 63:12) **That red stuff! [Pour some of] that red stuff, — [Referring to] red lentils, for on that very day Avraham had passed away (see below where Rashi explains why lentils).** [And the reason*

he died at that time,] so that he would not see his grandson, Eisav, go astray to an evil lifestyle (see Rashi Genesis 15:15). For [had Avraham been allowed to live on and see this, his later years] could not be described as “a good old age” that God had promised him (Genesis 15:15). Therefore, [since God gives man free will, rather than preventing Eisav from going his way,] the Holy One, Blessed is He, took off five years from the amount of years [Avraham originally was meant to have lived]. For while Yitzchak [of whom Scripture testifies (Genesis 35:29) that he passed away “venerable and satisfied in days”] lived for 180 years, Avraham [of whom Scripture just states (Genesis 25:8), “venerable and satisfied,”] lived for only 175 years [i.e., 5 years short of a life-span described as “satisfied in days”]. And Yaakov here was cooking lentils as a first meal for the mourner [after the burial of his dead, the mourner here being Yaakov's father, Yitzchak]. And why lentils [specifically]? Because they [are round and] resemble a wheel, [signifying] that mourning is like a wheel, revolving around the world [effecting one person then another etc.]. A further explanation is: Just as lentils do not have any “mouth” [i.e., they do not have a split-like opening like many other legumes have], so too, the mourner does not have a mouth, as it were, since he must not speak [i.e., he must not greet others (see below)] (Bava Batra 16b). And because of these reasons, it is the custom to [also] serve eggs to the mourner as his first meal [after the burial of his dead], for eggs are [somewhat] round, and they have no “mouth” [i.e., opening], just as the mourner has no “mouth,” as it is taught in Tractate Moed Katan (21b): “A mourner, in the first three days [of mourning following the burial,] must not respond to anyone's greeting, and may certainly

רש"י

כמה דתימא כי עיפה נפשי להורגים: (ל) הֲלַעֲיִטְנִי. אֶפְתָּח פִּי וְשֹׁפָר הֲרֵבָה לְתוֹכָה כְּמוֹ שֶׁשָּׂנִינוּ אִין אוֹבְסִין אֶת הַגָּמֶל אֲבָל מִלְעִיטִין אוֹתוֹ: מִן הָאָדָם הָאָדָם. עֲדָשִׁים אֲדוּמוֹת וְאוֹתוֹ הַיּוֹם מֵת אֲבָרְהָם שְׁלֵא יִרְאֶה אֶת עֵשׂוֹ בְּן בְּנוֹ יוֹצֵא לְתַרְבוּת רַעְיָה וְאִין זוּ שִׁיבָה טוֹבָה שֶׁהִבְטִיחוּ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְפִיכָךְ קִצֵּר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא חָמֵשׁ שָׁנִים מִשְׁנֹתָיו שֶׁיִּצְחָק חֵי ק"פ שָׁנָה וְזוֹ קע"ה שָׁנָה וּבִשְׁל יַעֲקֹב עֲדָשִׁים לְהַבְרֹת אֶת הָאֲבֵל וְלָמָּה עֲדָשִׁים שְׁדוּמוֹת גְּלָגֶל שֶׁהָאֲבֵלוֹת גְּלָגֶל הַחוּזוֹר בְּעוֹלָם (וְעוֹד מֵה עֲדָשִׁים אִין לָהֶם פֶּה כִּף הָאֲבֵל אִין לוֹ פֶּה שֶׁאֶסוֹר לְדַבֵּר וְלְפִיכָךְ הַמְנַהֵג לְהַבְרֹת הָאֲבֵל בְּתַחֲלַת מֵאֲבָלוֹ בְּיָצִים שֶׁהֵם עֲגוּלִים וְאִין לָהֶם פֶּה כִּף אֲבֵל אִין לוֹ פֶּה בְּדֹאמְרִין בְּמוֹעֵד קָטָן אֲבֵל כָּל שְׁלֹשָׁה יָמִים

מְשַׁלְּהִי אֲנִי עַל כֵּן קָרָא שְׁמִיָּה
 אֶדּוֹם: לֹא וְאָמַר יַעֲקֹב וּבֵין
 כִּיּוֹם דִּלְהֵן יִתְּ בְּכֻרְתָּךְ לִי:
 לֵב וְאָמַר עֲשׂוּ הֵא אֲנִי אֹל
 לְמִמַּת וּלְמָה דְּנָן לִי בְּכֻרְתָּא:
 לֵב וְאָמַר יַעֲקֹב קָיִים לִי כִּיּוֹם
 דִּלְהֵן וְקָיִים לִיָּה וּבֵין יִתְּ
 בְּכֻרְתִּיָּה לְיַעֲקֹב:

אֲנִכִּי עַל-כֵּן קָרָא שְׁמוֹ אֶדּוֹם: לֹא וְיֹאמֶר
 יַעֲקֹב מְכָרָה כִּיּוֹם אֶת-בְּכֻרְתְּךָ לִי:
 לֵב וְיֹאמֶר עֲשׂוּ הִנֵּה אֲנִכִּי הוֹלֵךְ לְמוֹת
 וְלִמָּה-נִתְּ לִי בְּכָרָה: לֵב וְיֹאמֶר יַעֲקֹב
 הַשְּׁבַעָה לִי כִּיּוֹם וַיִּשְׁבַּע לוֹ וַיִּמְכַּר אֶת-
 בְּכֻרְתוֹ לְיַעֲקֹב:

called by the name Edom. (31) So Yaakov said: Sell me, as [clear as] this day, your birthright. (32) Eisav said: Look, I am going to die, so what is this birthright to me?! (33) And Yaakov said: Swear to me as [clear as] this day! He swore to him. And he sold his birthright to Yaakov.

RASHI

רש"י

not initiate a greeting to anyone. From the third day [of mourning] until the seventh, [the mourner] may respond [to a greeting] but must not initiate one ....” [The preceding section starting from “A further explanation” is taken] from an old text of Rashi. (31) **מְכָרָה כִּיּוֹם** — [This expression is to be understood] as it is translated [by Onkelos]: “As this day,” that is to say, “Just as the day is clear, so sell me [your birthright] with a clear [and irrefutable] sale.” **Your birthright** — Since the Holy [sacrificial] Service was to be performed by the firstborn. Yaakov said: “This evil man is unworthy of sacrificing to

the Holy One, Blessed is He!” [Thus, although Yaakov himself was entitled to perform the Holy Service, since he was the only remaining son of Yitzchak and anyway had a rightful claim to the birthright (see Rashi on verse 26 above), nevertheless, he had Eisav sell it to him and make an oath of renouncement (verse 33 below), so that Eisav would never have a claim against him.] (Bereishit Rabbah 63:13) (32) **Look, I am going to die** — [Eisav said:] “The whole birthright is unstable! The sacrificial Service will not always lie in the hands of the firstborn, because the tribe of Levi will take it [from them]. And anyway,” continued Eisav further, “what is the nature of this Service?” Yaakov said: “There are many warnings, punishments and death penalties attached to it [if it is not performed as prescribed by the Torah! For example,] like those that have been taught. The following are those who are liable to the death penalty: Those people [who perform the Holy Service while] intoxicated with wine or who have let their hair grow free.” (see Sanhedrin 22b) So Eisav said: “I am going to die through this Service! So therefore, what do I want it for?!”

הַרְאִשׁוֹנִים אֵינּוּ מְשִׁיב שְׁלוֹם לְכָל אָדָם וְכָל שָׁכֵן
 שְׂאִינּוּ שׂוֹאֵל שׂוֹאֵל בְּתַחֲלָה מְשַׁלֵּשׁ וְעַד שְׁבַע מְשִׁיב וְאֵינּוּ
 שׂוֹאֵל וְכוּ' בְּרִש"י יִשָּׁן: (לֹא) **מְכָרָה כִּיּוֹם**. כְּתַרְגּוּמוֹ
 כִּיּוֹם דִּלְהֵן כִּיּוֹם שְׁהוּא בְּרוּר כִּף מְכוּר לִי מְכִירָה
 בְּרוּרָה: **בְּכֻרְתְּךָ**. לְפִי שְׁהַעֲבוּדָה בְּבְכוּרוֹת אָמַר
 יַעֲקֹב אֵין רִשָּׁע זֶה בְּדָאֵי שְׂיִקְרִיב לְהַקְדֹּשׁ בְּרוּף הוּא:
 (לֵב) **הִנֵּה אֲנִכִּי הוֹלֵךְ לְמוֹת**. (מִתְנַוְוֹדָת וְהוֹלֵכֵת
 הִיא הַבְּכוּרָה שְׁלֹא יְהֵא כָּל עַת הַעֲבוּדָה בְּבְכוּרוֹת
 כִּי שְׁבַט לִי יִטּוֹל אוֹתָהּ. וְעוֹד) אָמַר עֲשׂוּ מַה טִּיבָה
 שֶׁל עֲבוּדָה זֶה אָמַר לוֹ כְּמַה אֲזַהְרוֹת וְעוֹנְשִׁין וּמִיתוֹת
 תְּלוּיִין בָּהּ כְּאוֹתָהּ שְׁשִׁנּוּ אֵלּוּ הֵן שְׁבִמִיתָה שְׁתוּי
 יִין וּפְרוּעֵי רֹאשׁ אָמַר אֲנִי הוֹלֵךְ לְמוֹת עַל יְדֵה אִם
 בֵּן מַה חֲפֵץ לִי בָּהּ:

PROPHETS Malachi 1-2

נביאים מלאכי פרק א-ב

יא אֲרִי מִמְדִּנְהָ שֶׁמֶשׂא וְעַד
מֵעֲלֵיהָ רַב שְׁמִי בֵּינִי עֲמֻמָּיָא
וּבְכָל עֵדֶן דְּאִתּוֹן עֲבַדִּין רְעוּתִי
אֲנָא אֶקְבֵּל צְלוֹתְכוֹן וְשְׁמִי
רַבָּא מִתְקַדֵּשׁ עַל יְדִיכוֹן
וְצְלוֹתְכוֹן פְּקוּרֵינָן דְּכִי קִדְמִי
אֲרִי רַב שְׁמִי בֵּינִי עֲמֻמָּיָא
אָמַר יי צְבָאוֹת: יב וְאִתּוֹן
מְחֻלְלִין יְתִיבָה בְּדִאִתּוֹן אֲמַרִּין
פְּתוּרָא דְיֵי בְּסִיר הוּא וּבְסִירָן
מִתְנַתָּא מִנְיָה: יג וְאִם תִּימְרוּן
הֲאֵ דְאִתִּינָא מְלֹאוּתָנָא
וְשִׁנְיָקְתוּן יְתִיבָה אָמַר יי
צְבָאוֹת וּמִיָּתֵן אִתּוֹן דְּאֲנִיס

יא כִּי מִמְזֻרַח־שֶׁמֶשׂ וְעַד־מְבוֹאוֹ גְּדוֹל שְׁמִי בְּגוֹיִם
וּבְכָל־מְקוֹם מִקְטֹר מִגֵּשׁ לְשְׁמִי וּמִנְחָה טְהוֹרָה
כִּי־גְדוֹל שְׁמִי בְּגוֹיִם אָמַר יְדוּה צְבָאוֹת: יב וְאַתֶּם
מְחַלְלִים אוֹתוֹ בְּאַמְרֵכֶם שְׁלַחַן אֲדֹנָי מְגָאֵל הוּא
וְנִיבּוֹ נִבְזָה אָכְלוּ: יג וְאַמְרַתֶּם הִנֵּה מִתְלַאֵה
וְהִפְחַתֶּם אוֹתוֹ אָמַר יְדוּה צְבָאוֹת וְהִבְאַתֶּם גְּזוּל
וְאֶת־הַפֶּסֶח וְאֶת־הַחֹלֶה וְהִבְאַתֶּם אֶת־הַמִּנְחָה
הָאֲרֻצָּה אוֹתָהּ מִיַּדְכֶּם אָמַר יְדוּה: יד וְאֲרוּרָה נוֹכֵל
וַיֵּשׁ בְּעַדְרוֹ זָכַר וְנִדְרָה וּזְבַח מִשְׁחַת לְאֲדֹנָי כִּי מֶלֶךְ
גְּדוֹל אָנִי אָמַר יְדוּה צְבָאוֹת וְשְׁמִי נוֹרָא בְּגוֹיִם:

וְדַחְגִּיר וְדַמְרִיעַ וּמִיָּתֵן אִתּוֹן לִיבָה בְּקוּרְבָנָא הָאֶקְבֵּל יְתִיבָה בְּרַעְוָא מִיַּדְכוֹן אָמַר יי: יד וְלִיט דִּיעֲבִיד בְּנִכְיִל
וְאִית בְּעַדְרֵיהָ דְכַר וְהוּא חֵיב לְנִדְרָה וּדְבַח דְּמַחְבֵּל קִדְם יי אֲרִי מֶלֶךְ רַב אֲנָא אָמַר יי צְבָאוֹת וְשְׁמִי חֲסִין

(11) For from the rising of the sun until its setting, My name is great among the nations; and in every place offerings are presented to My name, and pure oblations; for My name is great among the nations, said the Lord of Hosts.

(12) But you profane it when you say: “The table of the Lord is polluted, and [you] familiarly [say], its food is contemptible.” (13) You also say: “Behold, what trouble it is!” And you [cause Me to] be saddened by it, said the Lord of Hosts; and you have brought that which was taken by violence, and the lame, and the sick — thus you bring the offering; should I accept this from your hand? said the Lord. (14) But cursed be the one who deals craftily, who has a male in his flock, but vows and sacrifices to the Lord a blemished animal; for I am a great King, said the Lord of Hosts, and My name is feared among the nations.

RASHI

רש"י

(12) **And [you] familiarly [say]** — *This has the same meaning as niv safatayim, the flow of the lips, i.e., your mouth is accustomed to say, “Its food is contemptible.”* (13) **Behold, what trouble it is** — *a skinny beast, and from it we will bring a sacrifice.* והפחתם — *you sadden Me.*

(see Rashi ad. loc.) (14) **The one who deals craftily** — *He acts in a deceptive manner, by saying that he has nothing better than this, while in actuality his flock contains a male ram fit for a burnt-offering.* משחת — *a blemished animal.*

(יב) וְנִיבּוֹ. לְשׁוֹן נִיב שְׁפָתַיִם בְּלוּמֵר שְׁגוּר הוּא
בְּפִיכֶם לֹמֵר נִבְזָה מְאֹכְלוֹ: (יג) הִנֵּה מִתְלַאֵה. בְּהִמָּה
כְּחוּשָׁה וְנִבְיָא מִמְנַה קְרָבָן: וְהִפְחַתֶּם. תַּעֲצֹבוּ אוֹתוֹ:
(יד) נוֹכֵל. מִתְנַבֵּל בְּמִרְמָה לֹמֵר אֵין לִי טוֹבָה מִזֶּה
וּבְאִמַּת יֵשׁ בְּעַדְרוֹ זָכַר אֵיל הֶהָגוֹן לְעוֹלָה: מִשְׁחַת.
בַּעַל מוּם:

ב א ועתה אליכם המצוה הזאת הפתנים:
 בעממאי: א וכען לכון
 תפקדתא הדא כהניא:

2 (1) And now, this commandment is for you, you priests.

Writings Mishlei 6

כתובים משלי פרק ו

ו א בני אם-ערבת לרעה תקעת לזר כפייה:
 ב נוקשת באמרי-פיה נלכדת באמרי-פיה: ג עשה
 זאת אפוא ו בני והנצל פי באת בכף-רעה לך
 התרפס ורהב רעיה: ד אל-תתן שנה לעיניך
 ותנומה לעפעפיה: ה הנצל כצבי מיד וכצפור מיד
 יקווש:

א ברי אין ערבתא לחברך
 אשלימתא לנוכראה ידך:
 ב אתצידתא במאמרא דפומך
 אתאחדתא במאמרא דפומך:
 ג עביד היכנא בני ואיתפצא
 מטול דנפלתא ביד דחברך
 אול גרג חביל חברך: ד לא
 תתן שנתא לעינך ונמתא
 לגביניך: ה דתתפצי היך

טביא מן נשבא והיך צפרא מן פוחא:

6 (1) My son, if you have become a guarantor for your fellow, if you have given your hand to a stranger. (2) You are snared by the words of your mouth, you are caught by the words of your mouth. (3) Do this now, my son, and deliver yourself, seeing you have come into the hand of your fellow: go, humble yourself, and urge your fellow. (4) Do not give sleep to your eyes, nor slumber to your eyelids. (5) Deliver yourself as a gazelle from the hand [of the hunter], and as a bird from the hand of the trapper.

RASHI

רש"י

(1) **A guarantor for your fellow** — [You provided] a financial surety. (3) **Humble yourself** — Open your hand to pay him his money. **And urge your fellow** — And if he has no monetary claims against you, rather you were ensnared by the utterances of your mouth to speak harshly to him, be quite friendly to him, and ask that he forgive you. (5) **As a gazelle from the hand** — as a gazelle fleeing from the hand of man. **And as a bird** — fleeing from the one who seeks to trap it.

(א) ערבת לרעה. ערבות ממוזן: (ג) התרפס. התר לו פס ידך לשלם לו ממונו: ורהב רעיה. ואם אין לו ממוזן עליך אלא שנוקשת באמרי פיה לדבר לו קשות הרבה עליו רעים לבקש ממונו שימחל לך: (ה) כצבי מיד. כצבי הנמלט מיד האדם: וכצפור. הנמלט מיד מי שרוצה להכשילו:

Mishnah Yevamot, chapter 6

משנה יבמות פרק ו

(1) If a man cohabited with his deceased א הבא על יבמתו, בין בשוגג, בין במזיד, בין באונס רבנו עובדיה מברטנורא
 א הבא על יבמתו. שוגג. כסבור אשה אחרת היא: מזיד. לשם זנות ולא למצות יבום: אפילו הוא שוגג והיא

brother's wife [the widow of his deceased childless brother], whether unwittingly [not knowing that she was his sister-in-law] or brazenly [to gratify his passions, and with no intention of fulfilling the precept of levirate marriage], whether forced or of his free will, and even if he acted unwittingly and she brazenly, or he brazenly and she unwittingly; or he was forced and she was not forced; or she was forced and he was not forced, whether he made only the first contact [and

withdrew before complete penetration], or completed penetration, he acquires her. [He is entitled to the heirship of her estate; and she can be released only by a letter of divorce], irrespective of the nature of the cohabitation [whether it was natural or unnatural]. (2) Similarly, if a man had intercourse [in any of the circumstances mentioned] with any of the forbidden relatives enumerated in the Torah, or with any of those who are ineligible to marry him as, for instance, a widow with a High Priest, a divorced woman or *chalutzah* with a common priest, a *mamzer* or a *netinah* with an Israelite, or the daughter of an Israelite with a *mamzer* or a *natin*, he has thereby rendered her ineligible [to marry a priest, and to eat *terumah*, even if she had previously been eligible to eat of it. This, of course, does not apply to the *mamzer* and *netinah* who are, from birth, ineligible either to marry a priest or to eat *terumah*. Their inclusion among the others merely serves the purpose of indicating that in their case also the penalty for illicit relations is imposed], irrespective of the nature of the relations [whether natural or unnatural]. (3) The betrothal of a widow to a High Priest and of a divorced woman or *chalutzah* to a common priest [since such betrothal is unlawful] removes from them the right to eat *terumah* [if they were the daughters of priests.] Rabbi Eliezer and Rabbi Shimon, however, declare them eligible [during the period of betrothal, so long as actual relations had not taken place; the law is that betrothal itself disqualifies]. If they became widows or were divorced after marriage they remain ineligible; [since, in the case of priests' daughters,

בין בְּרִצּוֹן, אֶפְלוּ הוּא שׁוֹגֵג וְהִיא מְזִידָה, הוּא מְזִיד וְהִיא שׁוֹגֵגָת, הוּא אָנוּס וְהִיא לֹא אָנוּסָה, הִיא אָנוּסָה וְהוּא לֹא אָנוּס, אֶחָד הַמְעַרָה וְאֶחָד הַגּוֹמֵר, קָנָה וְלֹא חָלַק בֵּין בִּיאָה לְבִיאָה: ב וְכֵן הֵבֵא עַל אַחַת מִכָּל הָעֵרִיּוֹת שְׁבִתּוּרָה, אוּ פְסוּלוֹת, כְּגוֹן אֲלֻמְנָה לְכַהֵן גְּדוּל, גְּרוּשָׁה וְחֻלּוּצָה לְכַהֵן הַדְּיוֹט, מַמְזֵרָת וְנִתְיָנָה לְיִשְׂרָאֵל, בֵּת יִשְׂרָאֵל לְמַמְזוֹר וּלְנִתְיָן, פְּסוּלָה. וְלֹא חָלַק בֵּין בִּיאָה לְבִיאָה: ג אֲלֻמְנָה לְכַהֵן גְּדוּל, גְּרוּשָׁה וְחֻלּוּצָה לְכַהֵן הַדְּיוֹט, מִן הָאֲרוּסִין לֹא יֵאָכְלוּ בַתְּרוּמָה. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר וְרַבִּי שְׁמַעוֹן מְכַשְׁרִין. נִתְאַרְמְלוּ אוּ

רבנו עובדיה מברטנורא

מזידה. לא מבעיא היכא דהיא מכוונה למצוה, אלא אפילו היכא דתרווייהו לא מכווני למצוה, כגון שהוא מכין לאשה אחרת והיא נתכוונה לשם זנות, קנה, דאמר קרא (דברים נה) יבמה יבא עליה, מכל מקום: המערה. שלא גמר ביאתו אלא הכניס עטרה בלבד. ופגיעה עטרה בלא הכנסה קרויה נשיקה: קנה. וזכה בנחלה, ויוצאת בגט אם בא להוציאה: לא חלק בין ביאה כדרכה לביאה שלא כדרכה, דכתיב (ויקרא כ) משכבי אשה, מגיד הכתוב ששתי משכבות יש באשה: ב וכן הבא על אחת מכל העריות. באחת מכל הביאות האלו: או פסולות כגון אלמנה לכהן גדול וכו'. פסלה לכהונה משום זונה. ואף על פי שאשת ישראל שנאנסה מותרת לבעלה, פסולה היא לכהונה. וגרושה נמי, אי בת כהן היא מפסלה בהך ביאה מתרומה דבי נשא ממזרת ונתניה לישראל. לאו אפסולה לכהונה קאי, דהא פסולה וקיימא, אלא לענין העררה נקט ליה, למלקי עלה בהעראה כגמר ביאה: ג מן האירוסין לא יאכלו בתרומה. מפני שנתקדשה קידושי עבירה נפסלה מתרומה דבית אביה אם בת כהן היא: רבי אליעזר

marriage caused their permanent profanation]; if [they became widows] after betrothal, they become eligible [even according to the first Tanna. Priests' daughters lose the privilege only during the period of betrothal. As soon as the betrothal period ends, either through death or divorce they may again eat *terumah*; and in the case of widowhood they may also marry a common priest]. (4) A High Priest may not marry a widow (see Leviticus 21:14) whether she became a widow after a betrothal or after marriage. He shall not marry a *bogeret* [one over twelve years and six months of age]. Rabbi Eliezer and Rabbi Shimon permit him

to marry one who is a *bogeret*, but he may not marry one who is wounded [a *mukat etz*, i.e., one who lost her hymen as the result of a blow]. If he [a common priest] betrothed a widow, and was subsequently appointed High Priest, he may consummate the marriage. It once happened with Yehoshua ben Gamla that he betrothed Marta the daughter of Baytos [who was a widow], the king appointed him High Priest, and he, nevertheless, consummated the marriage. If a *shomeret yavam* became subject to a common priest who was subsequently appointed High Priest, [the latter,] though he already addressed to her a *ma'amar* [the equivalent of betrothal by *yibum*, he] must not consummate the marriage. A High Priest whose brother died [without issue] must submit to *chalitzah* and may not contract the levirate marriage [his sister-in-law, being a widow, is forbidden to him]. (5) A common priest [or anyone else] may not marry a woman incapable of procreation [*ailonit*], unless he already had a wife or children [because propagation is a duty]. Rabbi Yehudah said: Even though he [a priest] has a wife and children, he may not marry an *ailonit*, since such [a woman, whom one marries for the gratification of one's passions, and not for propagation, is included in the term of] "harlot" mentioned in the Torah (see Leviticus 21:7). But the Sages say: The term "harlot" implies only a female convert, a freed maidservant, and one who engaged in a forbidden union.

רבנו עובדיה מברטנורא

ור"ש מכשירין. עד שתבעל ותיעשה חללה, שנאמר (ויקרא כא) ולא יחלל, שני חלולין אחד לה ואחד לזרעה. ולית הלכתא כוותיהו, אלא אף מן הארוסין לא יאכלו בתרומה: נתארמלו או נתגרשו. מן הבהנים הללו: מן הנישואין פסולות. דשויוה חללה בביאתן: מן האירוסין כשרות. דאפילו תנא קמא לא פסל מן האירוסין אלא בחייהו, שהיא משתמרת לביאה פסולה, אבל מתו לא: ד לא ישא את הבוגרת. דכתיב (שם) והוא אשה בבטוליה יקח, פרט לבוגרת שכלו בתוליה: רבי אלעזר ורבי שמעון מכשירין. ולית הלכתא כוותיהו: ה כהן הדיוט לא ישא אילונית וכו'. והוא הדין לישראל. ולא נקט כהן אלא משום פלוגתא דרבי יהודה דאמר דכהן אפילו יש לו אשה ובנים לא ישא אילונית, מה שאין כן בישראל. ואין הלכה כר' יהודה: ושנבעלה בעילת זנות. כגון חייבי לאוין או חייבי עשה, וכל

נתגרשו, מן הנישואין פסולות, מן הארוסין כשרות: ד כהן גדול לא ישא אלמנה, בין אלמנה מן הארוסין בין אלמנה מן הנישואין, ולא ישא את הבוגרת רבי אלעזר ורבי שמעון מכשירין בבוגרת. לא ישא את מכת עץ. ארס את האלמנה, ונתמנה להיות כהן גדול, יכנסו ומעשה ביהושע בן גמלא שקדש את מרתא בת ביתוס, ומנהו המלך להיות כהן גדול, וכנסה. שומרת יבם שנפלה לפני כהן הדיוט, ונתמנה להיות כהן גדול, אף על פי שעשה בה מאמר, הרי זה לא יכנס. כהן גדול שמת אחיו, חולץ ולא מיבם: ה כהן הדיוט לא ישא אילונית, אלא אם כן יש לו אשה ובנים. רבי יהודה אומר, אף על פי שיש לו אשה ובנים, לא ישא אילונית, שהיא זונה האמורה בתורה. וחקמים אומרים, אין זונה אלא גיורת ומשתחררת ושנבעלה

(6) A man shall not abstain from the performance of the duty of being fruitful and multiplying, unless he already has children. [As to the number], the School of Shammai ruled: Two males, and the School of Hillel ruled: A male and a female, for it is stated in Scripture, “Male and female He created them.” (Genesis 5:2) If a man took a wife and lived with her for ten years and she bore no child, he may not abstain [any longer from the duty of propagation, and he must take another wife]. If he divorced her, she is permitted to marry another, and the second husband may also live with her [no more than] ten years [if she had no issue from him either]. If she miscarried, [the period of ten years] is reckoned from the time of her miscarriage. Men are commanded to fulfill the *mitzvah* of propagation, but not women. Rabbi Yochanan ben Beroka says, [both are commanded, because,] regarding both of them He said, “And God blessed **them** and said to **them**, Be fruitful and multiply” [thereby including both in the *mitzvah*].

רבנו עובדיה מברטנורא

שכן חייבי כריתות ומיתות בין דין. אבל הבא על הפנויה לא עשאה זונה: **ו' ב"ש אומרים שני זכרים**. דילפינן ממשה שפירש מן האשה לאחר שנולדו לו שני זכרים: **וב"ה אומרים זכר ונקיבה שנאמר זכר ונקיבה בראם**. וממשה אין ראייה שעל פי הדבור עשה: **ושהה עמה עשר שנים וכו'**. כדאשכחן באברהם לאחר ששהה עשר שנים עם שרה ולא ילדה נשא הגר. וימים שישב עמה בחוצה לארץ לא עלו מן המנין, דדלמא ישיבת חוץ לארץ גרמה. וכל הימים שהאיש או האשה חולים או חבושים בבית האסורים וכיוצא בזה מדברים שמונעים התשמיש אין עולין למנין עשר שנים: **גירשה מותרת לינשא לאחר**. דשמא לאו מינה הוא אלא מיניה. וכשהוא מגרשה נותן לה כתובתה אם טוענת דמיניה הוא שאינו יורה כחך, ומטילין חרם עליה אם יודעת שהוא יורה כחך וטוענת עליו טענת שקר: **האיש מצווה על פריה ורביה ולא האשה**. דכתיב (בראשית א) פרו ורבו וגו' וכבשוה, וכבשה כתיב חסר וי"ו, האיש שדרכו לכבוש את האשה הוא מצווה על פריה ורביה: **רבי יוחנן בן ברוקא אומר וכו'**. ולית הלכתא כותיה:

Gemara Yevamot 62b

גמרא יבמות דף סב:

[On the Mishnah:] “[A common priest shall not marry a woman incapable of procreation] unless he already had a wife.” Our Mishnah [which permits abstention from further propagation after the birth of the required number of children] cannot represent the opinion of Rabbi Yehoshua, for it was taught: Rabbi Yehoshua said, If a man married in his youth, he should marry again in his old age; if he had children in his youth, he should also have children in his old age; for it is said, “In the morning [i.e., youth], sow your seed and in the evening [old age], withhold not your hand; for you know not which shall be fit [God-fearing], whether this or that, or whether they shall both be

בעילת זנות: **ו לא יבטל אדם מפריה ורביה, אלא אם כן יש לו בנים**. בית שמאי אומרים, **שני זכרים**. ובית הלל אומרים, **זכר ונקבה, שנאמר, (בראשית ה) זכר ונקבה בראם**. נשא אשה, ושהה עמה עשר שנים, ולא ילדה, אינו רשאי לבטל. גרשה, מתרת לנשא לאחר. ורשאי השני לשהות עמה עשר שנים. ואם הפילה, מונה משעה שהפילה. האיש מצווה על פריה ורביה, אבל לא האשה. רבי יוחנן בן ברוקא אומר, על שניהם הוא אומר, (בראשית א) ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו:

אלא אם כן יש לו אשה וכו'. מתניתין דלא כרבי יהושע דתניא רבי יהושע אומר נשא אדם אשה בילדותו ישא אשה בזקנותו היו לו בנים בילדותו יהיו לו בנים בזקנותו שנאמר (קהלת יא) בבקר ירע את

alike good.” (Ecclesiastes 11:6) Rabbi Akiva said, If a man studied Torah in his youth, he should also study it in his old age; if he had disciples in his youth, he should also have disciples in his old age. For it is said, “In the morning, sow your seed ....” Rabbi Matnah said the *halachah* is as Rabbi Yehoshua [...] Rabbi Tanchum stated in the name of Rabbi Chanilai, Any man who has no wife lives without joy, without blessing, and without goodness. “Without joy,” for it is written, “and you shall rejoice, you and your household” [Deuteronomy 14:26; “household” meaning wife]. “Without blessing,” for it is written, “To cause a blessing to rest on your house.” (Ezekiel 44:30) “Without goodness,” for it is written, “It is not good that man should be by himself.” (Genesis 2:18) In the West [Eretz Yisrael] it was stated [regarding the unmarried man]: Without Torah and without a [protecting] wall. “Without Torah,” for it is written, “Is it that I have no help [helpmate, i.e., a wife] within me, and that sound wisdom [Torah] is driven quite from me.” (Job 6:13) “Without a [protecting] wall,” for it is written, “A woman shall encompass a man.” (Jeremiah 31:21) Rava bar Ulla said [regarding the unmarried man], Without peace, for it is written, “And you shall know that your tent [i.e., wife] is in peace; and you shall visit your habitation and shall miss nothing.” (Job 5:24) Rabbi Yehoshua ben Levi said, Whoever knows his wife to be a God-fearing woman and does not duly visit her [have relations with her, at the proper time] is called a sinner; for it is said, “And you shall know that your tent is in peace ....” Rabbi Yehoshua ben Levi further stated: It is a man's duty to pay a visit to his wife when he starts on a journey for it is said, “And you shall know that your tent is in peace ....” Is this deduced from here? Surely it is deduced from the following: “And your desire will be for your husband” (Genesis 3:16) this teaches that a woman yearns for her husband when he sets out on a journey! Rav Yosef replied, This [the extra Scripture] is [needed for a case of] when her period is near [that he must even then have relations with his wife if he is setting out on a journey, otherwise a husband must keep apart from his wife when her period is near]. And how near? Rabbah replied, Twelve hours. And this [the duty of having relations] applies only [when the journey] is for a secular purpose, but when for a religious objective [it does not apply, since then] people are in a state

וְרָעָה וְלַעֲרַב אֶל תַּנַּח תִּדְרֹךְ כִּי אֵינְךָ יוֹדֵעַ אִי זֶה יְכֹשֶׁר
 הַזֶּה אוֹ זֶה וְאִם שְׁנֵיהֶם כְּאֶחָד טוֹבִים. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר
 לְמַד תּוֹרָה בְּיַלְדוּתוֹ יִלְמֹד תּוֹרָה בְּזִקְנוּתוֹ הָיָה לוֹ
 תַלְמִידִים בְּיַלְדוּתוֹ יְהִי לוֹ תַלְמִידִים בְּזִקְנוּתוֹ שְׁנַאֲמַר
 (שם) בַּבֶּקֶר זָרַע וְגו'. אָמַר רַב מַתְנַה הֵלְכָה כְּרַבִּי
 יְהוֹשֻׁעַ. אָמַר רַבִּי תַנְחוּם אָמַר רַבִּי חֲנִילָאִי. כָּל אָדָם
 שֶׁאֵין לוֹ אִשָּׁה שְׂרוּי בְּלֹא שְׂמֵחָה בְּלֹא בְרָכָה בְּלֹא
 טוֹבָה. בְּלֹא שְׂמֵחָה דְכֹתִיב (דברים יד) וְשְׂמֵחָת אֲתָה
 וּבֵיתְךָ. בְּלֹא בְרָכָה דְכֹתִיב (יחזקאל מד) לְהַנִּיחַ בְּרָכָה אֶל
 בֵּיתְךָ. בְּלֹא טוֹבָה דְכֹתִיב (בראשית ב) לֹא טוֹב הָיִיתָ
 הָאָדָם לְבַדּוֹ. בְּמַעֲרַבָא אֲמַרִי בְּלֹא תוֹרָה בְּלֹא חוּמָה.
 בְּלֹא תוֹרָה דְכֹתִיב (איוב ו) הָאֵם אֵין עֲזָרְתִי בִי וְתוֹשִׁיעַ
 גְּדַחָה מִמֶּנִּי. בְּלֹא חוּמָה דְכֹתִיב (ירמיה לא) נִקְבָה תְּסוּבֵב
 גְּבֻר. רַבָּא בַר עוּלָא אָמַר בְּלֹא שְׁלוֹם דְכֹתִיב (איוב ה)
 וְיִדְעַתְּ כִּי שְׁלוֹם אֶהְיֶה וּפְקֻדַתְךָ נִדָּח וְלֹא תִחַטָּא. אָמַר
 רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לֹוִי כָּל הַיּוֹדֵעַ בְּאִשְׁתּוֹ שֶׁהִיא יְרֵאת
 שָׁמַיִם וְאֵינָהּ פּוֹקְדָה נִקְרָא חוּטָא שְׁנַאֲמַר (שם) וְיִדְעַתְּ
 כִּי שְׁלוֹם אֶהְיֶה וְגו'. וְאָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לֹוִי חַיִּיב
 אָדָם לְפַקֹּד אֶת אִשְׁתּוֹ בְּשַׁעָה שְׁהוּא יוֹצֵא לְדֶרֶךְ
 שְׁנַאֲמַר (שם) וְיִדְעַתְּ כִּי שְׁלוֹם אֶהְיֶה וְגו'. הָא מְהִכָּא
 נִפְקָא מִהֶתֶם נִפְקָא (בראשית ג) וְאֵל אִישׁוֹ תְּשׁוּקֶתְךָ
 מִלְּמַד שְׁהָאִשָּׁה מִשְׁתּוֹקֶקֶת עַל בַּעֲלָהּ בְּשַׁעָה שְׁהוּא
 יוֹצֵא לְדֶרֶךְ. אָמַר רַב יוֹסֵף לֹא נִצְרָכָה אֵלָא סְמוּךְ
 לְוִסְתָּהּ וְכַמָּה אָמַר רַבָּה עוֹנָה. וְהִנֵּי מִיִּלֵּי לְדַבֵּר הֲרֵשׁוֹת
 אֲכַל לְדַבֵּר מִצְוָה מִיִּטְרִיד. תְּנֻ רַבְּנָן הָאוֹהֵב אֶת אִשְׁתּוֹ

of anxiety [or, they might be preoccupied, delay the journey, and thus neglect the religious purpose of the trip]. Our Rabbis taught: Concerning a man who loves his wife as himself, who honors her more than himself, who guides his sons and daughters in the right path and arranges for them to be married at the correct time, Scripture says, "And you shall know that your tent is in peace." Concerning the person who loves his neighbors, befriends his relatives, marries his sister's daughter [because of his love for his sister, he will love her daughter], and lends a *selā* to a poor man in his hour of need, Scripture states, "Then shall you call and the Lord will answer; you shall cry and He will say, 'Here I am' " [Isaiah 58:9; this refers to the preceding verse in Isaiah, "When you see the naked, that you cover him" (verse 7), i.e., helping the poor at his hour of need; and "that you do not hide yourself from your own flesh" (ibid.) implies benefiting relatives, including the marriage of a sister's daughter and loving one's neighbors, who are regarded as relatives].

כגופו והמכבדה יותר מגופו והמדרוך בניו ובנותיו בדרך ישרה והמשיאן סמוך לפרקן עליו הכתוב אומר (שם) וידעת כי שלום אהלך. האוהב את שכניו והמקרב את קרוביו והנושא את בת אחותו והמלוה סלע לעני בשעת דוחקו עליו הכתוב אומר (ישעיה נח) או תקרא וה' יענה תשרע ויאמר הנני:

וזהר תולדות דף קמ"א ע"א

ויצו אבימלך את כל העם לאמר הנוגע באיש הזה ובאשתו מות יומת תא חזי כמה אוריד להו קדשא בריך הוא לרשיעיא בגין ההוא טיבו דעבד עם אבהו קמאי. דהא בגין דא לא שליטו בהו ישראל עד לבתר דרין בתראין יאות עבד אבימלך דעבד טיבו עם יצחק דאמר ליה הנה ארצי לפניך בטוב בעיניך שב. רבי יהודה אמר חבל עליהו דרשיעיא דטיבותא דילהון לאו איהו שלים. תא חזי עפרון בקדמיתה אמר (בראשית כג) אדוני שמעני השדה נתתי לך והמערה אשר בו לך נתתיה וגומר. ולבתר אמר ארין ארבע מאות שקל כסף וגומר וכתוב וישקול אברהם לעפרון וגומר עובר לסוחר. אוף הקא כתיב בקדמיתה הנה ארצי לפניך וגומר. ולבתר אמר ליה לך מעמנו כי עצמת ממנו מאד. אמר ליה רבי אלעזר דא הוא טיבו דעבד עמיה דלא נסיב מדיליה אבימלך בלום ושדריה בכל ממוניה ולבתר אול בתריה למגזר עמיה קיים. ואמר רבי אלעזר יאות עבד יצחק דהא בגין דיידע רוא דתקמתא אשתדל והפר בירא דמיזן בגין לאתתקפא במהימנותא כדקא יאות. וכן אברהם אשתדל והפר בירא דמיא וכן יצחק יעקב אשפח ליה מתתקן ויתיב עליה וכלהו אזלו בתריה ואשתדלו בגין לאתתקפא במהימנותא שלימתא כדקא יאות. והשתא ישראל אתתקפו ביה ברזי דפקודי אורייתא כגון דכל יומא ויומא אתתקפו בר נש בציצית דאיהו מצוה ובר נש אתעטף ביה. הכי נמי בתפלי דמנח ברישיה ובדרועיה דאינון רוא עלאה כדקא חזי בגין דקדשא בריך הוא אשתבח ביה בכר נש דאתעטר ביה בתפלו ואתעטף בציצית וכלא רוא דמהימנותא עלאה. ועל דא מאן דלא אתעטף בהאי ולא אתעטר לאתתקפא בתפלי בכל יומא דמי ליה דלא שרטיא עמיה מהימנותא ואתעדי מניה דחילו דמאריה וצלותיה לאו צלותא כדקא יאות. ובגין כך אבהו חוו מתתקפי גו מהימנותא עלאה בגין דבירא עלאה דרוא דמהימנותא שלימתא שרטיא ביה:

Yosef le-Chok

יוסף לחוק

Ethical Teaching:

מוסר

Tzeidah La-Derekh, Page 212

מספר צידה לדרך דף ריב

Be aware that by remembering the statements and [contemplating] actions of the devout, you can acquire insight and return [by repenting] to your Maker. One of them [a devout person] said: Who will save us from Your punishments? What rope can I grab onto if You disconnect Your rope of mercy from me? And the day [will come] when You will say to the meritorious, "Come" and to the sinners, "Go away from Me," I do not know in which group I will be. Woe to me, for the more years I have lived, the more have I sinned. The longer my life has been, the longer my sins have endured. For which of them should I confess? For which of them should I plead? Be aware that the most important service of God is not that one eats barley bread, drinks vinegar, wears [rough] wool and hair [directly upon the skin]. Rather, the goal is to be pleased, as God wants you to be pleased. And set your intelligence to reign over you, for it is this that will guide you on the path that you should follow, and your intelligence should rule over you forever. So that the evil impulse and its powers are its slaves, to work in the service of the Creator, Who does good to all, blessed is He. Be of those who rule

over their spirit, about whom it is said, "One who is slow to anger is better than a strong man, and one who rules over his spirit is better than one who conquers a city." (Proverbs 16:32) Always be careful of flatterers, who continue to sin every day, more [than the previous day], showing themselves to be weak, and because of whom the very pillars of the house tremble. They seek reward, but they are like poisonous snakes. Their words seem sweeter than honey and the drippings of the honeycomb, and [in reality] their bread is dispute and their cake of fiery coals. Their children are the seed of adulterers. [Through their evil words] they pluck salt and thorns; they are sorcerers and witches. But whoever fears the word of God will

ידע כי בזכרון מאמרי החסידים ומעשיהם תשכיל ותשוב ליוצרך אמר אחד מהם מי יצילני מעונשך ובאיזה חבל אתמוך אם תפסוק רחמיך ממני. והיום אשר תאמר לזכאים בואו ולחטאים סורו מני. לא ידעתי מאיזה בת אהיה. או לי כי לפי מה שהוספתי שנים הוספתי חטאות ולפי מה שהאריכו חיי האריכו פשעי. על אי זה מהם אתודה ועל אי זה מהם אבקש ודע כי אין תכלית העבודה אכילת לחם שעורים ושתיית החומץ וללבוש הצמר והשער אבל התכלית הוא להיות מרוצה באשר ירצה ה'. ואתה תמליך עליך השכל כי הוא המדריכך בדרך זו תלך. והוא ימלוך לעולם ועד. והיצר וכחותיו עבדים לו לעבוד עבודת היוצר המטיב לכל ברוך הוא. ותהיה מן המושלים ברוחם שנאמר בהם (משלי יט) טוב ארך אפים מגבור ומושל ברוחו מלוכד עיר. ותמיד תזהר מפת החנפים אשר לחטוא כל היום יוספים. כאלו נרפים הם נרפים. וינועו אמות הספים. ותוחלת מצפים. והם נחשים שרפים. ודבריהם מתוקים מדבש ונופת צופים. ולחמם לוחמם ועוגת רצפים. וזרעם זרע מנאפים. מלוח עלי שיח קוטפים חרטומים אשפים. והירא את דבר ה' ישקוט על דלתים. ערב ובקר

hasten to be at the doorway [of the Bet Midrash], evening, morning, and noon. Raise your hands to Him [in prayer], and let all your actions be for the sake of Heaven.

וְצַהֲרִים. וְשָׂאוּ אֵלָיו כַּפַּיִם. וְכָל מַעֲשֵׂיךָ יִהְיוּ לְשֵׁם שְׁמַיִם:

Practical Law:

הלכה

Rambam, Foundation Laws of the Torah 6

הרמב"ם הלכות יסודי התורה

(1) All the names that are said in connection with Avraham are sacred. Even this that is said, “*Adon--ai*, If I have found favor in Your eyes” (Genesis 18:3) is sacred. All the names that are said in connection with Lot are profane except for this: “No! Please *Adonai!* You see — now, Your servant has found favor ...” (ibid., 19:18-19) All the names that are said in connection with Giv'at Binyamin (Judges 21) are sacred. All the names that are said in connection with Mikhah (Judges Chapters 17-18) are not sacred. All the names that are said in connection with Navot are sacred. Every “Shlomoh” that is said in the Song of Songs is sacred, and is like the other terms for God, except for this: “The thousand is for you, Shlomoh.” (Song of Songs 8:12) All “kings” that are said in connection with Daniel are profane, except for this: “You are the King, the King of Kings,” (Daniel 2:37) and it is like the other terms for God.

א כל השמות האמורות באברהם. קדש אף זה שנקאמר (בראשית יח) אדני אם נא מצאתי חן הרי הוא קדש. כל השמות האמורות בלוט חול חוץ מזה (שם יט) אל נא אדני הנה נא מצא עבדך חן. כל השמות האמורות בגבעת בנימין קדש. כל השמות האמורות במיכה חול. כל השמות האמורות בנבות קדש. כל שלמה האמור בשיר השירים קדש והרי הוא כשאר הפינייים חוץ מזה האלף לך שלמה. כל מלכיא האמור בדניאל חול חוץ מזה אנת מלכא מלך מלכיא והרי הוא כשאר הפנייים:

TOLDOT FOR WEDNESDAY

תולדות ליום רביעי

TORAH

תורה

יכיון בקריאת חמשה פסוקים אלו שהם כנגד ו דמילוי וו דשם ב"ן לקנות בו הארת נפש משבת הבאה

לֹד וַיַּעֲקֹב יֵהֵב לַעֲשׂוֹ לֶחֶם וַיֵּאָכֵל וַיִּשְׂתֵּי וַיִּקֶּם וַיֵּזֶל וְשָׂט עֲשׂוֹ יֵת בְּכִרוֹתָא: א וְהוּא כַפְנָא

לֹד וַיַּעֲקֹב נָתַן לַעֲשׂוֹ לֶחֶם וּנְזִיד עֲדָשִׁים וַיֵּאָכֵל וַיִּשְׂתֵּי וַיִּקֶּם וַיֵּזֶל עֲשׂוֹ אֶת־הַבְּכֹרֶה: פ כו א וַיְהִי רָעַב בְּאֶרֶץ מִלְכָּד

(34) Then Yaakov gave Eisav bread and lentil stew. He ate and drank, and then he got up and went. And Eisav scorned the birthright. **26** (1) And there was a

RASHI

רש"י

(34) **And Eisav scorned [the birthright]** — Here, Scripture attests to Eisav's evil [by telling us that after having sold the birthright for next to nothing, he ate, drank, got up and went to resume his evil activities,] he [then wilfully] scorned the Holy Service of the

(לד) וַיֵּזֶב עֲשׂוֹ. העיד הכתוב על רשעו שבה